

terne til Bedligholdelse af Rettens Locale og andre lignende mindre Udgifter jeg ikke har seet opført paa de forrige Finantslove, eller paa Finantsloven for næste Aar, og det vilde vistnok være det Rigtigste, at dette skee for Fremtiden. Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 4 angaaende det Tillæg, den høitærede Justitsminister har forlangt til Bysfogden i Viborg, skal jeg i det Væsentlige henholde mig til hvad den ærede Justitsminister i saa Henseende har udtalt; kun skal jeg tillade mig at tilføie, at, forsaavidt den ærede Ordfører i sit Foredrag for som Grund for, at dette Tillæg ikke skulde tilstaaes, paaberaabte sig, at det ved en tidligere Finantslov er blevet vedtaget, at det skulde bortfalde ved indtrædende Vacance, da forekommer det mig, at det, at benytte en saadan Beslutning i en tidligere Finantslov paa den Maade, som her af Ordføreren er skeet, vil være at tillægge den en anden Betydning end den, man er berettiget til; thi Spørgsmaalet om, hvad Betydning den Tilføining i Finantsloven: „bortfalder ved Vacance“ har, har tidligere været discuteret, og ieg troer, man er kommet til den almindelige Erkjendelse af, at denne Tilføining ikke præjudicerer Spørgsmaalet, men at det kun er en Grindringsbemærkning, der bliver indført, for at bringe i Grindring, at, naar Vacance indtræder, det da tages under Overveielse, om denne Udgift skal vedblive eller ikke. Der er altsaa derved ikke afgjort, at denne Udgift ikke skulde kunne gienoptages i Finantsloven; og jeg seer saaledes ikke, at den tidligere Beslutning indeholder mere, end at nu skal Spørgsmaalet afgjøres, nu skulle Grundene for og imod afveies. Jeg kan nu med Hensyn til Grundene for og imod, væsentligen henholde mig til den høitagede Justitsministers

Foredrag, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at man let ledes til en urigtig Opfatning af dette Forhold, naar man seer hen til den Maade, hvorpaa det er fremstillet i Udvalgets Betænkning; thi det fremtræder i Betænkningen, som om det var et reent personligt Tillæg, et Tillæg til en bestemt enkelt Person, som der nu var Spørgsmaal om, at overføre til den Mand, som for Fremtiden kommer til at overtage samme Embede. Saaledes er Forholdet ikke. Det vil tværtimod af den høitærede Ministers Foredrag sees, at Tillægget til dette Embede blev bestemt i 1846, da dette Embede var vacant, og at det altsaa ikke var nogen bestemt Person, til hvem der blev taget Hensyn, da man overveiede, om dette Tillæg skulde gives eller ikke. Det er altsaa et noget andet Forhold end i de Tilfælde, hvor der ellers er Spørgsmaal om de saakaldte personlige Tillæg til en bestemt Mand. Jeg skal derhos ogsaa bringe i Grindring, at naar der siges, at dette Embedes Nettoindtægter ere omtrent 1100 Rbd. om Aaret, kan man dog drage i Tvivl, om det i Virkeligheden forholder sig ganske saaledes. Var det rigtigt, og kunde den Mand, der blev ansat i dette Embede for Fremtiden med Sikkerhed regne paa en saadan aarlig Nettoindtægt, vilde jeg være ganske enig i, at der ikke var Grund til at bevilge dette Tillæg, men jeg maa bede erindret, mine Herrer! at denne Embedsmand har sine Indtægter fra Sportler, hvis Størrelse og samlede Besløb varierer meget Aar om Aar. Det har en ganske anden Betydning at sige, at et Embede giver en saadan aarlig Indtægt, naar man opstiller en Række af Aar, og uddrager deraf Gjennemsnittet, end naar man tilskriver en Embedsmand denne Sum i fast aarlig Indtægt. Det er to ganske forskellige Ting.